

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ कदलीस्कंधमासजेतिकदलीस्कंधतुल्येनिःसारेस्मिन्धर्मेमासजोभवेत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 तथाहिधर्मसंयुक्तंबहुचित्रंचभाषसे ॥ नतेस्यविदितंकिंचिदितित्वांलक्षयाम्यहं ॥ १५ ॥ शरणैषिपरित्यागंकथंसाध्वितिमन्यसे ॥ आहारार्थसमारंभस्तवचा
 यंविहंगम ॥ १६ ॥ शक्यश्चाप्यन्यथाकर्तुमाहारोप्यधिकस्त्वया ॥ गोवृषोवावराहोवागृगोवामाहिषोपिवा ॥ त्वदर्थमद्यक्रियतांयच्चान्यदिहकांक्षसि ॥ १७ ॥
 श्येनउवाच नवराहंनचोक्षाणंनमृगान्विविधांस्तथा ॥ भक्षयामिमहाराजकिंममान्येनकेनचित् ॥ १८ ॥ यस्तुमेदेवविहितोभक्षःक्षत्रियपुंगव ॥ तमुत्सृ
 जमहीपालकपोतमिममेवमे ॥ १९ ॥ श्येनःकपोतानत्तीतिस्थितिरेषासनातनी ॥ माराजन्सारमज्ञात्वाकदलीस्कंधमासज ॥ २० ॥ राजोवाच राष्ट्रंशि
 बीनामृद्धंवैददानितवखेचर ॥ यंवाकामयसेकामंश्येनसर्वददानिते ॥ २१ ॥ विनेमंपक्षिणंश्येनशरणार्थिनमागतं ॥ येनेमंवर्जयेथास्त्वंकर्मणापक्षिसत्त
 म ॥ तदाचक्ष्वकरिष्यामिनहिदास्येकपोतकं ॥ २२ ॥ श्येनउवाच उशीनरकपोतेतेयदिस्रेहोनराधिप ॥ आत्मनोमांसमुत्कृत्यकपोततुलयाधृतं ॥ २३ ॥
 यदासमंकपोतेनतवमांसंनृपोत्तम ॥ तदादेयंतुतन्मत्स्यंसामेतुष्टिर्भविष्यति ॥ २४ ॥ राजोवाच अनुग्रहमिमंमन्येन्यन्माभियाचसे ॥ तस्मात्तेद्य
 प्रदास्यामिस्वमांसंतुलयाधृतं ॥ २५ ॥ लोमशउवाच उत्कृत्यसस्वयंमांसंराजापरमधर्मवित् ॥ तुलयामासकौंतेयकपोतेनसमंविभो ॥ २६ ॥ ध्रियमा
 णःकपोतस्तुमांसेनात्यतिरिच्यते ॥ पुनश्चोत्कृत्यमांसानिराजाप्रादादुशीनरः ॥ २७ ॥ नविद्यतेयदामांसंकपोतेनसमंधृतं ॥ ततउत्कृत्यमांसोसावारुरोहस्वयं
 तुलां ॥ २८ ॥ श्येनउवाच इंद्रोहमस्मिधर्मज्ञकपोतोहव्यवाडयं ॥ जिज्ञासमानौधर्मत्वांयज्ञवाटमुपागतौ ॥ २९ ॥ यत्तेमांसानिगात्रेभ्यउत्कृतानि
 विशांपते ॥ एषातेभास्वतीकीर्तिर्लोकानभिभविष्यति ॥ ३० ॥ यावल्लोकेमनुष्यास्त्वांकथयिष्यंतिपार्थिव ॥ तावत्कीर्तिश्चलोकाश्चस्थास्यंतितवशाश्वताः ॥
 ॥ ३१ ॥ इत्येवमुक्त्वा राजानमारुरोहदिवंपुनः ॥ उशीनरोपिधर्मात्माधर्मेणावृत्यरोदसी ॥ ३२ ॥ विभ्राजमानोवपुषाप्यारुरोहत्रिविष्टपं ॥ तदेतत्सदनंराजन्
 राज्ञस्तस्यमहात्मनः ॥ ३३ ॥ पश्यस्वैतन्मयासार्धपुण्यंपापप्रमोचनं ॥ तत्रवैसततंदेवामुनयश्चसनातनाः ॥ दृश्यंतेब्राह्मणैराजन्पुण्यवद्भिर्महात्मभिः ॥ ३४ ॥
 इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांश्येनकपोतीयेएकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ त्वदेहत्यागेनापिशरणागतोरक्षणीयइतिअध्यायतात्पर्यं ॥ ३४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंटीयेभारतभाष्यदीपेएकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ७३ ॥